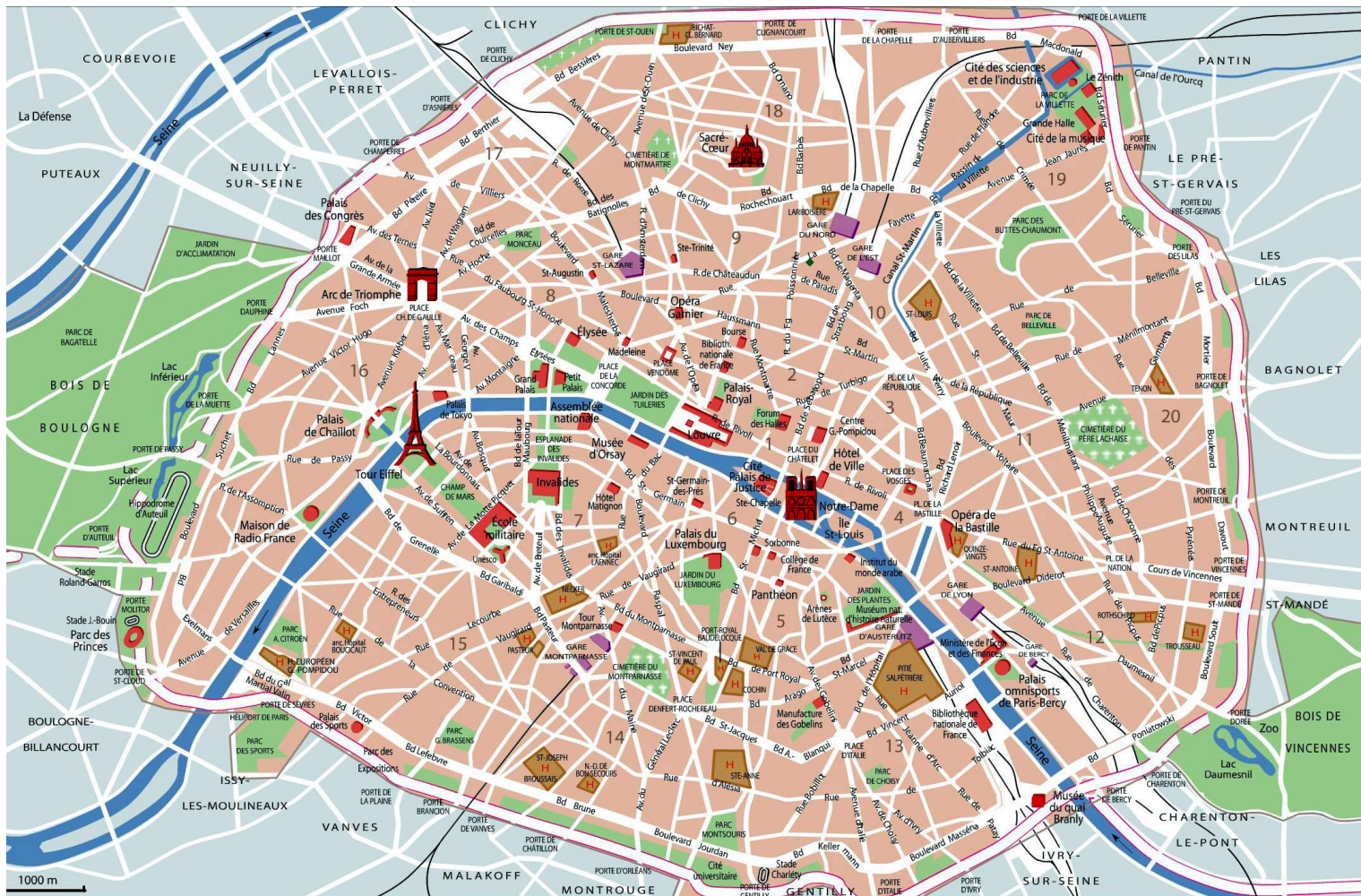

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η Μαρία-Αντουανέττα

Πίνακας της Elisabeth Vigée Lebrun, 1783. Ανάκτορο των Βερσαλλιών

Η σύγκληση των Τριών Τάξεων στις Βερσαλλίες, 5 Μαΐου 1789.

Πίνακας του Auguste Coudeur, 1839. Μουσείο της Ιστορίας της Γαλλίας, Βερσαλλίες

Ο Λουδοβίκος ΙΣΤ΄. Πίνακας του Antoine-François Callet, 1778-1779. Μουσείο Πράντο

« *Retour de Varennes. Arrivée de Louis Seize à Paris, le 25 juin 1791* »

Η επιστροφή στο Παρίσι του βασιλιά Λουδοβίκου ΙΣΤ΄ στις 25 Ιουνίου 1792

Ένας από τους πίνακες του Jean-Duplessis Bertaux (1747-1818) με θέματα της Επανάστασης (δημοσιευμένος στο βιβλίο *Tableaux historiques de la Révolution française*)

RETOUR DE VARENNES ARRIVÉE DE LOUIS SEIZE À PARIS,
le 25 Juin 1791.

Ο πανύψηλος πύργος στο βάθος, έργο του αρχιτέκτονα Claude Nicolas Ledoux, φρουρούσε μία από τις πύλες-εισόδους του απεχθούς Τείχους των Φερμιέ Ζενερό (Le mur des fermiers généraux), δηλαδή το «Τείχος των Εφοριακών», που είχε κατασκευαστεί με διαταγή του βασιλιά Λουδοβίκου τις παραμονές της Επανάστασης.

Σκοπός ήταν ο έλεγχος των προϊόντων που έμπαιναν στο Παρίσι και η καταβολή δασμών, υπέρ του βασιλικού ταμείου.

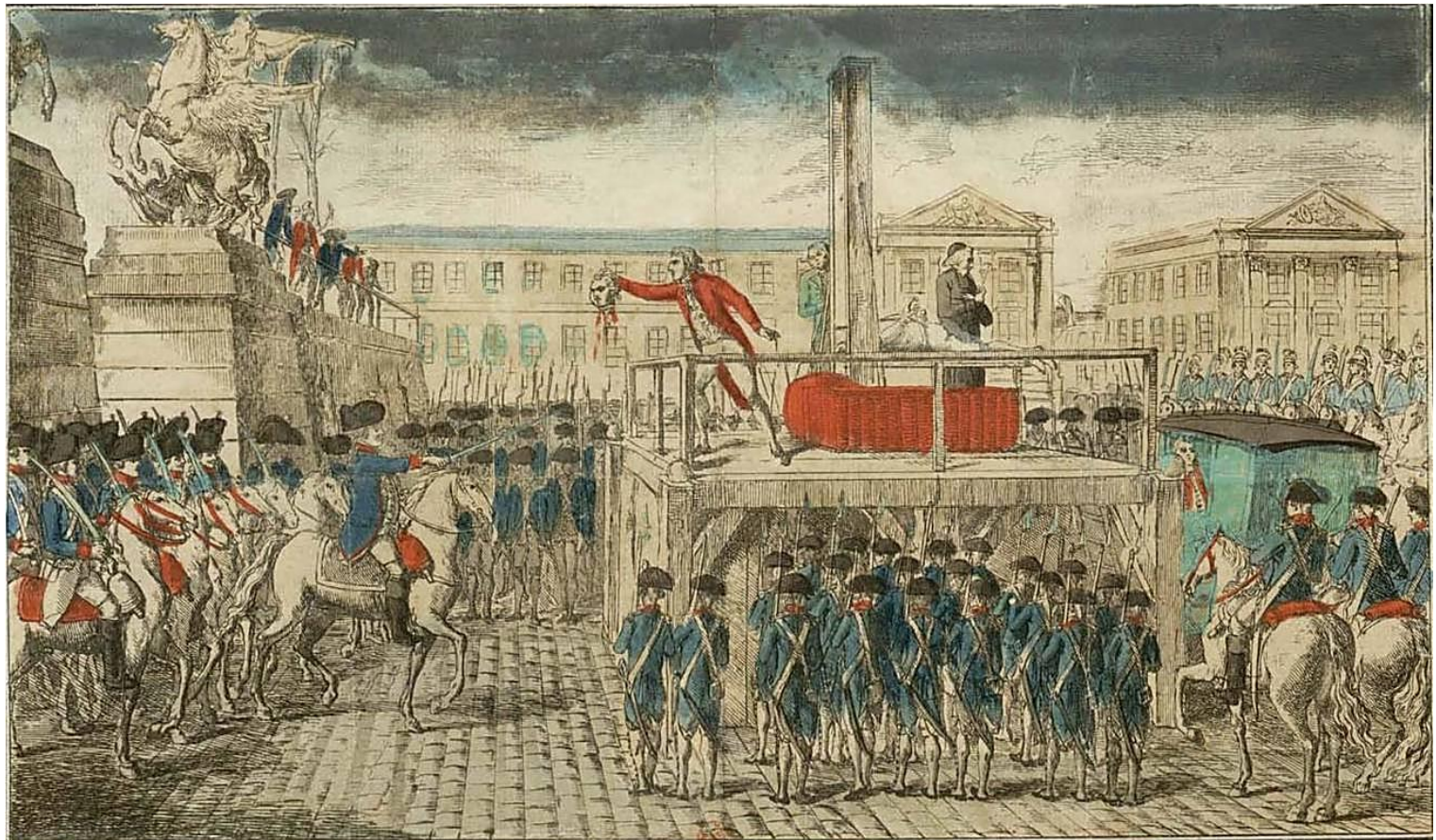
Οι δασμοί ήταν υπέρογκοι.

Το τείχος των 24 χλμ, που περιέβαλε το Παρίσι κι όλες τις εξοχικές περιοχές ένα γύρω, ήταν μισητό. Εντός των τειχών βρέθηκαν 11 από τα 20 σύγχρονα δημοτικά διαμερίσματα του Παρισιού, δηλαδή: το πολεοδομικό συγκρότημα, τα προάστια και οι κοντινές εξοχές. Στις 25 αρχικές εισόδους, με τους πύργους και τα νεοκλασικίζοντα κτίσματα διαφόρων χρήσεων, προστέθηκαν άλλες 7 εισοδοί. Συνολικά: 32 εφοριακοί-τελωνιακοί σταθμοί, που κυριολεκτικά φυλάκισαν τη γαλλική πρωτεύουσα.

Χαρτογράφηση του σύγχρονου Παρισιού με τα 20 δημοτικά διαμερίσματα (arrondissements)

apan.gr

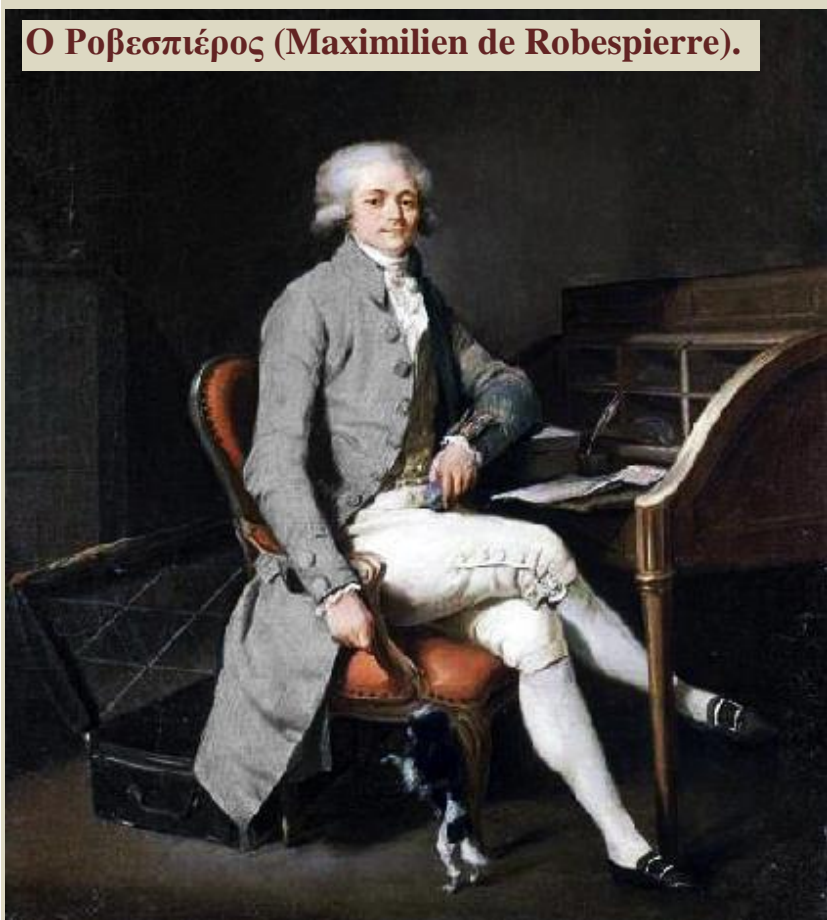
MORT DE LOUIS CAPET 16^{DU} NOM LE 21 JANVIER 1793

Το τραγικό τέλος του Λουδοβίκου ΙΣΤ΄ στις 21 Ιανουαρίου 1793.
Γκραβούρα. Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας, Παρίσι

**Η κατάληψη του Παλατιού του Κεραμεικού (Palais de Tuileries), 10 Αυγούστου 1792.
Πίνακας του Jean-Duplessis Bertaux. Ανάκτορο των Βερσαλλιών**

Ο Ροβεσπιέρος (Maximilien de Robespierre).

**Πίνακας του Louis-Léopold Boilly, 1790-91.
Παλάτι Καλών Τεχνών, Λίλλη**

**Ο Νταντόν (Georges Jacques Danton). Καρατομήθηκε στις 5
Απριλίου 1794.**

**Πίνακας αγνώστου ζωγράφου, 1792.
Μουσείο Carnavalet**

« Rien de superflu ne saurait appartenir
légitimement, tandis que d'autres manquent
du nécessaire »

Jean-Paul Marat

«Η δολοφονία του Μαρά» στις 23 Ιουλίου 1793.
Πίνακας του Jacques-Louis David, 1793.
Βρυξέλλες, Βασιλικό Μουσείο Καλών Τεχνών του Βελγίου

Τερουάν ντε Μερικούρ (Théroigne de Méricourt)

Γεννημένη το 1762, κόρη εργατικής οικογένειας από την περιοχή της Λιέγης, μπήκε στο Παρίσι τον Ιούνιο του 1789 (μερικές ημέρες πριν ξεσπάσει η Επανάσταση) και ήταν ανάμεσα στους πρωταγωνιστές πολλών ιστορικών γεγονότων.

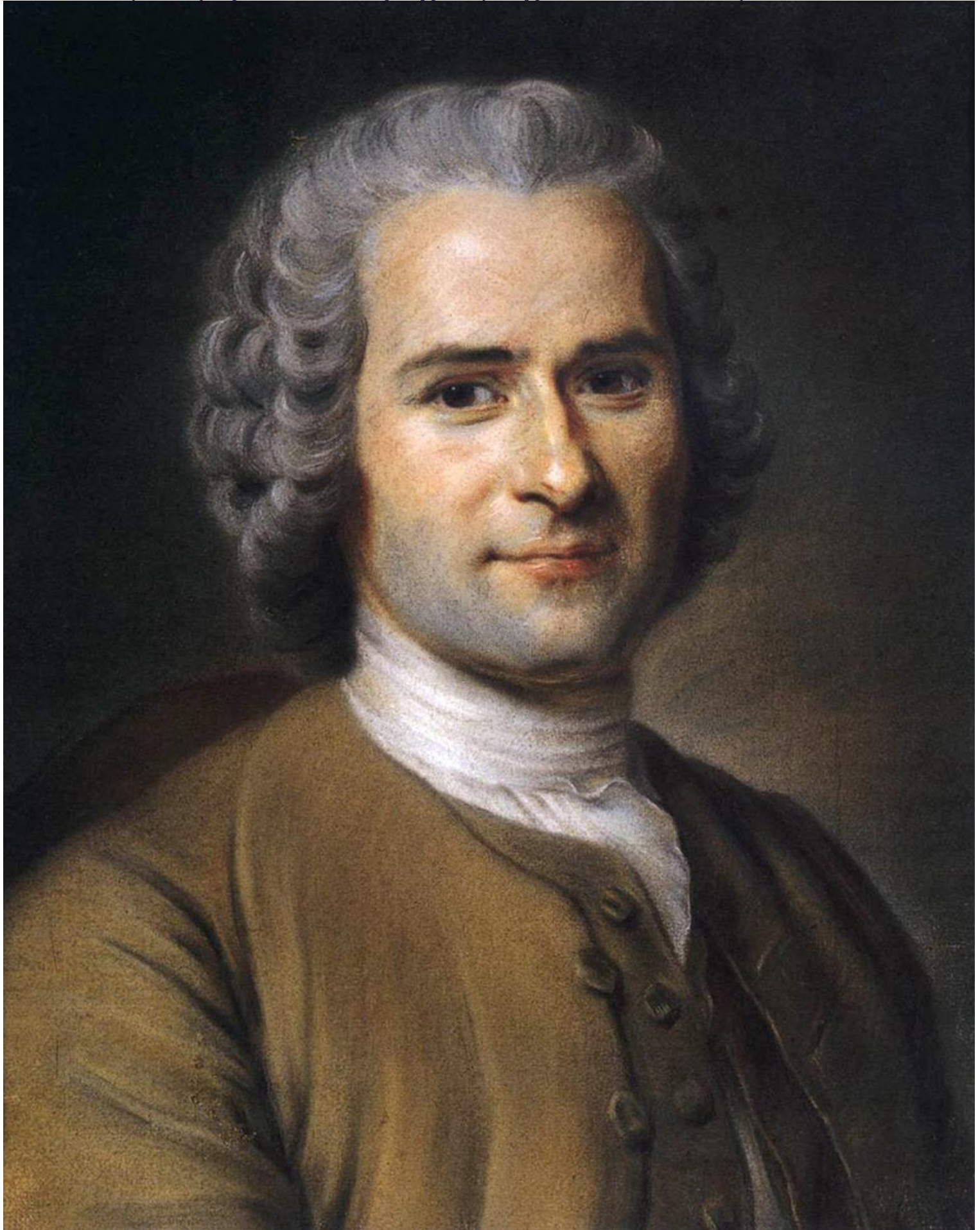
Υπήρξε επαναστάτρια της πιο ριζοσπαστικής μερίδας, αγωνίστηκε σθεναρά για τα δικαιώματα των γυναικών κι αμφισβήτησε την ανδροκρατία, φυλακίστηκε στην Αυστρία, επέστρεψε στο Παρίσι, συνέχισε τους αγώνες, όμως ένοιωσε προδομένη, όταν κατηγορήθηκε από τους συντρόφους της που διέταξαν και το κλείσιμο των γυναικείων λεσχών.

Εντέλει έχασε τα λογικά της, κλείστηκε σε άσυλο και πέθανε το 1817.

Το σχεδόν φωτογραφικό της πορτραίτο είναι μινιατούρα του François Hippolyte Desbuissons

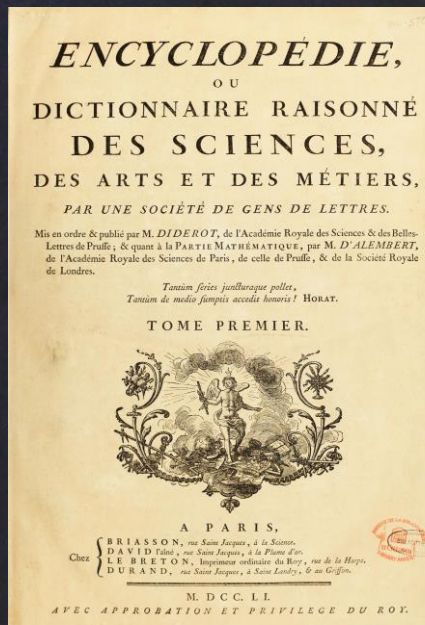
Είχε προηγηθεί:

Ο Διαφωτισμός – «Ο αιώνας της Λογικής και των Φιλοσόφων» 1715-1789

Ο φιλόσοφος Ρουσό (Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778)

Πίνακας του Maurice Quentin de La Tour, 1753. Μουσείο Ιστορίας και Τέχνης της Γενεύης

**Ο εγκυκλοπαιδιστής Ντιντερό (Denis Diderot, 1713-1784)
Πίνακας του Louis-Michel van Loo, 1767. Μουσείο του Λούβρου**